

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki »függetlenségi párt« közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési árak: Négy hasábolos... Hirdetési díj: Négy hasábolos...

Közlöny ára: Helyben és postán küldve... Egyes szám 5 kr.

Előfizetési helyben: TRIGOLDI K. LAJOS és társai...

A HONVÉDSÉG.

(K. B.) Legmagasabb bécsi körökben féltékeny gondtal őrzik a hadsereg egységét...

E féltékeny gond egész bizalmatlansággá válik Magyarországon és a magyar nemzet irányában...

Semmisem esik Bécsnek oly nehezére, mint a hadsereg kérdésének bolygatása. Ezt oly nevéns-virágnak tekintik...

Az 1867-iki kiegyezés — mely a korona és nemzet közti bizalmatlanságot volt hivatva megszüntetni...

Hazánk azon jogát, hogy külön, önálló nemzeti hadserege legyen, soha fel nem adta...

Hanem ennek dacára — felállítására — a honvédség nem fejlődött olyan irányban...

Nem, mert fejlődése elébe gátat vetettek azok, kik folyton ápolják hazánk és nemzetünk irányában a bizalmatlanság és gyanu csiráit.

A magyar nemzet az ő szemökben még mindig nagy száka, a magyar nemzeti törekvéseket még most sem tekintik egyebnek...

Husz év alatt a honvédség intézménye — melyhez annyi szép reményt fűztünk — mindinkább megnyirbáltott...

kiképezve, nem mondható a honvédség valódi hadseregnek.

A honvédség a hadgyakorlatok alkalmával mindig bebizonyította a maga életrevalóságát...

A honvédség megoldotta azon nagy problémát, — s ezt a külföldi katonai szaktekintélyek is elismerték — hogy miként lehet aránylag kevés költséggel és rövid idő alatt a legénységet úgy kiképezni...

Es ezen intézményt mégis lenézik, csorbítják, gyengítik, a helyett hogy — jól felfogva a monarchia érdekeit — erősítik.

Ujabbán azzal igyekeznek rajta gyengíteni, hogy a honvédség főtisztjeit, ezen intézmény felvirágoztatóit, egymás után nyugdíjazzzák...

A honvédség főtisztjei között ugyanis többen voltak, kik a szabadságharcban, a nemzeti ügy védelmében résztvettek. Ezeket az ál-loyalitás, mely még mindenütt kísértetet lát, természetesen nem tűri meg a hadsereg körében...

Es tényleg a honvédség altábornagyaik közül még egyetlen egy sem emelkedett tábornagyi méltóságra, hanem már előbb nyugdíjaztatott. Holott ezek gyakorlott, tapasztalt katonák, kiknek még nagy hasznukat lehetne venni, mégis télenlésegre vannak kárhoztatva.

Ugron Gábor, pártunk kiváló tagja, a nyugdíjazott honvéd-tábornokok ügyében a képviselőház szombati ülésén interpellálta a honvédelmi minisztert, mire b. Fejérváry Géza kitérőleg válaszolt...

Jól tudjuk, hogy mit jelent az a »saját kérelmére« való nyugdíjazás. Semmi egyéb, minthogy az illetőnek udvarias formában tudtára adják, hogy nyugdíjazása iránti kérvényét adja be. Hogy a nyugdíjazás ne fájjon annyira, a távozót rendjellel szokták kintüntetni.

A honvéd-tábornokokkal szemben is így jártak el, megszibbasztván ezáltal a honvédség erejét, lankasztva a honvédtisztek becsvágyát, kik azon szomoru tudattal nézhetnek e példák folytán a jövőbe...

Fejérváry honvédelmi miniszter elefelelte azt, hogy a közös hadsereg tisztikarában is van sok öreg tábornok, azokat még sem nyugdíjazzzák, hanem — különösen a Janszky-félek — előléptetésre számíthatnak.

Kár — éppen e zivataros időkben — midőn minden perczen fellobbanhat a véres háboru aknája, a honvédséget legkiválóbb elemeitől megfosztani, — kár a honvédséget ilyen balfogásokkal elkeseríteni, — kár továbbá a magyar nemzet iránt a bizalmatlanságot tovább is táplálni...

Országgyűlés. A képviselőház tegnap elfogadta a saját december havi költségvetésének előirányzatát, ezután letárgyalta és elfogadta a jövő évi ujoncz- és póttartaleki jutalek megajánlásáról szóló törvényjavaslatot...

Az állategészségügyi törvényjavaslatot, a közgazdasági bizottság nevében Emich Gusztáv előadó ajánlotta elfogadásra, hangsúlyozva a régóta érzett szükségét, amelynek kielégítésével szolgál a törvényjavaslat.

Czierer Ákos főszoalásaira, Emich Gusztáv előadón kívül, Matlekovics Sándor államtitkár s egészben Tiszti Kálmán miniszterelnök válaszoltak.

A nyugalmazott honvéd-tábornokok életkora. A magyar királyi honvéd törzstisztek albumá-nak adatai nyomán közöljük a nyugalmazott honvéd-tábornokok életkorát: Ghyzyi Béla született 1827-ben Pesten...

Gróf Széchenyi Pál földművelési és kereskedelmi miniszter: egészségi állapotában, az orvosok véleménye szerint, csak hosszabb kura után állhat be gyökeres javulás; s e végből majdnem kikerülhetetlen, hogy gróf Széchenyi a miniszteri teendőktől visszalépjen.

A Kálnoky-válság alaptalanannak jelentett hírehez a berlini Nat: Ztg a következő megjegyzéseket fűzi: A jövő embere Ausztria-Magyarországban természetesen Andrássy gróf. Ó fog előlépni, mihelyt nincs többé tér Kálnoky részére, a ki a közvetítés férfia.

Külföldi hírek. Ferrernek állapotaiban, ki ellen merényletet követtek el, határozott javulás állott be. Aubertin kijelentette, hogy kedden megfogja büntársait nevezni, ha barátjai már előbb meg nem ölnék a Rouver-kabinet tagjait.

KARCZOLATOK.

(Innen-onnan.)

A francia köztársasághoz. Korhadat az ő világrész társadalmá, az ezredévek elnyűtték nagyon. A népek törzsét átkozott szű marja: Korruptio a legfőbb hatalom. Eser irányban nyúlik polip-karja, S nyomába csak vész s pusztulás vagyon Köztársaságnak szívég hatolva, Azt a szent széklet dönté majd halomra.

De a legdöntőbb, vészes pillanathan Régen állt a vezérnép szelleme, S a védő angyal, az a láthatatlan Fordult a büns korszaknak ellene, S a köztársaság védő pajzs alatt van Páldáját hej, követni kell: Saját testéből rohadást kivágva, S ujja szellete lépni a világra.

[A. és V.]

A „DEBRECZENI“ TÁRCZAJA.

Telefon.

(Reklám dr. Balkányi Miklós urnak)

(—s.) — Haló? — Haló! Mi tetszik? — felel vissza egy női hang a központról. — Magácska bizonyosan tetszenék, ha látánám. — Ezt ma már legalább ötven bekiáltották. Csak ezt akarta kérem? — Nem! „kössenek össze“ a központival. Nehány pillanatnyi szünet után újra hallom a fölemhez szorított vezetéknek keresztül a halót. — Ki beszél? — szólal meg egy érdes hangu férfi a jelölt helyről. — Ki van a kasszáján? — kérdem, arra nem is válaszolva, hogy én ki vagyok. — Tudhatja, hogy mindig ugyanaz van ott. — Kéretem a telefonhoz. Kevés vártatva a kölcsönös jelzés után szórakozottan kérdem: — Mit csinál. — Itt állok a telefontnál, — felel vissza legkevesebb sem nyájas s nagyon rekedt hangon.

— Meghalt? — Nem én De mit akar, ki ön? — Megismerhetne a hangomról. — Kíván valamit? — Hogy aludt? Álmodott-e rólam? — De kérem, ki ön? — M-i. — S kinek tart engem? — Miczi kisasszony, a kasszirnő. — Sajnálom, de a tulajdonos vagyok. Alázatos szolgálja. — Jó napot! — kiáltok vissza s egy hétig a tájára sem megyek a kávéházának. — Baján egy ház legett, a kár körülbelül négyezer forint. Erős a gyauu, hogy a tűz... olvassa a „Phónix“ egy hivatalnok a tűz osztályban a bajai ügynökök jelentését s olvasná tovább, ha nem szólalna meg feje fölött a villamos csengetyű. — Ki az, mit akar? — Jó reggelt kívánok. Ugyan kérem, nem sziveskednék... — Sok a dolgom, tessék tehát röviden végezni. Térjünk rögtön magára a tárgyra. — Igen is. Kérem: ki ön? — Természetesen a társulat egy hivatalnok: F. — Te vagy az Zsiga? — Nos?... kérem...

— Épen téged akartalak a telefonhoz hivatalni, de félttem, hogy a titkár „beszél.“ Máni vagyok. — Sok a dolgom, mit akarsz? — Még soha sem telefonoztam; itt a dohány-üzletben, a hol ép most vettem cigárette-et, megláttam a telefont, hát meg is próbáltam. Te voltál az első kedves barátom, a kivel — Szervusz! jön a titkár! — kiáltja vissza bosszankodva a hivatalnok s olvassa tovább, hogy: „erős a gyauu, a tűz gyujtogatásból eredt; talán épen a tulajdonos...“ — A „Hiradó“ beszél. Éjjeli tizenkét órákor az úpesti uton egy 30—35 éves embert ismeretlen tettesek leszúrták és kirabolták. Tetteseket, a zajra elősietők. üldözöbe vették, de mégis elmenekültek. A rendőrség a bűnösöket erélye! — Köszönöm, azt már tudjuk, — válaszol a szerkesztőségbe a hírlapíró s kezdi megírni a „szörnyű gyilkosság“-ot. Ismét megszólal a csengetyű. — Tessék bevenni a lapha, hogy N. N. hírneves művésznőnek az éjjel kis leánya született; mind a ketten egészségesek. — Hiteles forrás?

— Maga a boldog apa küldött be telefonozni. — Leül a munkatárs, hamar bevégzi a megkezdett „szörnyű gyilkosság“-ot, hogy megírja az „örvendetes családi esemény“-t. Már utban van a szedő-gyerek a kéz-irattal, mikor megint hallja a csengetyű „hívó szavát.“ — Kérem a meggyilkolt emberre vonatkozó hirt oda módosítani, hogy még nem halt meg. Szalad a szegény munkatárs a gyerek után visszaveszi a kéziratot, átjavitja, de közben „idegesen“ csengtet valaki a telefonon. — Haló. Mi tetszik? — N. N. művésznőnek fia született. — Tudjuk már. — Hát mégis beizent Béla? — A gyerek különben is lány... — Legbiztosabban tudom, hogy fiu. — Már lánynak szedték. — De kérem: ne rontsák meg családi örömet, én a boldog apa vagyok. — Fogadja szerencsekívánatomat, rögtön fuváv változtatom a kicsikét. — Sok furcsaságot hall a telefon (A „Föv. L.“-ból)

Ami a husadót illeti, az csakugyan nem terheli a népet erősen.

Ebben az egyben igazat kell adni a kormányoknak.

A nép, az nem sok husadót fizet. Még pedig abból az egyszerű okból, mert nem igen eszik húst.

Bőséges részük van a koplalásban különösen az általi tanítóknak, akik Trefort Ágoston közoktatási minisztertől várják a fizetésüket.

Mert Trefortot indokolatlanul nevezik görögnek. Jobban megilleti az, hogy török.

Ugy fizet, mint a török kineztár, negyed-éves felvéves szüneteket tartva.

Ezért nevezik el a tanítókat közközpont-táti miniszternek.

[Sz. N.-6.]

A monarchia viszonyai ez idő szerint szűkek, a fegyvergyártás közben illetékes részről ez a körülmény „meggondolatott”, s minthogy a kis kaliber szintén szűk: az efféle Mannlicher jobban megfelel a tényleges helyzetnek.

Nem mondhatja tehát senki, hogy viszonyainkban túl terjeszkedtünk.

Különböen mai napság a kis kaliber föl kapott divat. Ez dominálja a mai viszonyokat. Kis kaliber a női cipőkben, keztyűkben és — állhatatosságban. Nemkülönböen kis kaliber a közéletben nagy szerepet vívó talantumokban.

Csak két dolgot tartotta meg a társadalom a nagy kalibert: a fényűzési igényekben és az adósságszínvonalában!

[Sz. H.-6.]

Sadi-Carnot „Sadi” neve onnan származik, hogy a mostani elnök megakarta a nevével különböztetni még előapjának hasonló nevével Sadi-Carnot a nagypapja, a híres matematikus, pedig annak a forradalomnak volt hadintézője, amely a keresztény vallást kerülte és éppen nem kapott a keresztény szentek nevei után. Ezért választá az unoka is egy pogány költő, a perzsa Sadi nevét előnévül.

Sadi a „Rózsákert” szerzője. Sadi-Carnotnak a köztársaság kertjében bizonyára több rész jut ki a tövisesből, mint a rózsák közül!

A királyokat hívják felségnek és a trónörökösöket fenségnek.

Pedig a királyok vannak már fenn és a trónörökösök csak most igyekeznek fel.

Ferrere löttek, Grévy elment s egy névtelen levél azzal vádolja, hogy elnöksége alatt sok pénzért kiszabadított egy fogságra ítélt bankárt. Sadi-Carnot nem tud teljes miniszteriumot összehállítani.

Hát csakugyan annak a két kamarai tagnak volt igaza, a kik az elnök-választás alkalmával — Pasteurre szavaztak?

Gili Balázs.

REJTELMEK.

— Regény. —

Irta: SZALATNAY LÁSZLÓ. 9.

Sajnálkozva néztük e szegény leányt, s mint hogy a gyilkosok kimotóztatták, s úgy az én pénzem, mint a gyilkosság bére megta látatott, ez összeget a leánynak adtuk, intve, őt, hogy még jó utra térhet s boldog lehet.

Ez, szegény, könyözve köszönte meg ajándékunkat, s csakugyan jó utra tért, mert most egy kis kereskedése van x — külvárosban s becsületesen él.

Ő beszélt el, midőn gyilkosaim leszur tak s ájtultan rogytam össze, azok halottnak gondoltak, s az általam megölt rabló halálán megörültek mert így csak kettőjöké lett a pénz, s most még — mint számításuk volt — nem akartak a közel levő Dunába lődni, hanem fáradságuk jutalmul úgy bepálinkáztak, hogy teljes részegen dültek el, előbb engem és a másik halottat a szomszéd üres szobába lökve.

Igy szabadultam meg gyilkosaim kezéből.

— De hát atyja, hogy került oda? — kérdém.

— Igaz majd elfeledtem.

— Midőn Champion ott hagyott gyilkosaim között, a réam váró bérkocsishoz ment, s azzal azt hitette el, hogy én itt szerelmi kalandba vagyok elmerülve, s már ne is vájon réam, és nevenem kifizette, s ő felült és a belvárosba ment vele, utközben ördögi bosszu tervet főzött ki, egy papírlapra a következőt írta:

„Czaunewski Lászlónak.

Elértem bosszumot, egyetlen fiad meg-

A városi dalárda és a zenede.*)

Azok után, a kiket a zenede választmánya a fenti czim alatt cikkemre válaszolólag írott és közzé tett, nem lehet elhallgatnom egy némely dolgot, bár ha szerettem volna kikerülni a polemianak még csak látzatát is. Hogy pedig ezen válasz oly soká késétt az részint betegeskedésem, részint huzamosabb távollétemben leli magyarázatát.

Azoknak a pénzügyi dolgoknak feltárása ugy látszik csak arra való, hogy a közönség előtt indokolva legyen az, hogy a zenede pénzbeli követelésekkel állott elő a dalárdával szemben, daczára annak, hogy alapszabályszerűleg a helyiséget díjtalanul volt köteles átengedni.

Azt hiszem azonban, hogy valamely egyeletet financiaiális rossz körülmények sem jogosítanak fel arra, hogy az általa kiadott s felsőbb helyen jóváhagyott alapszabályoktól elterjen.

Tagadom, hogy a dalárda nem tartotta volna be kötelesegeit. Mert ezen alapszabályok a dalárdát csak arra kötelezték, hogy jövedelmének negyedét évenként szolgáltatssa be a zenedének.

Es mert ezt nem tette mindenkor, azért megrövidít azokat, a kik — szeretik elfeledni, hogy a zenede arra kötelezte magát, miszerint a dalárdát ezen egy negyedrészes jövedelemért elfogja látni a hangjegyekkel is, mely aztán felemésztette — a kérdéses negyedrészes jövedelmet. Azt hiszem végeredményben mind egy, ha akár e zenede fordította volna a pénzt eme kiadásokra akár a dalárda tette.

Nem állhat tehát meg azon állítás, — hogy a dalárdánál az a negyedrészes jövedelem elkallódott volna, mert az egyenesen oda fordított, a hova a zenede által is fordított kellett volna. Téves fel fogás 14 évről beszélni akkor, midőn maga az alapszabály a két első évet kivész a kötelezett pénzáadás alól, mert a szervezkedésnél kimondottak, „hogy a két első évben — ha a kiadások fedezésére a háromnegyedrészes elég nem lenne, — az egyelet az utolsó negyedtet is igénybe veheti.” Az így megmaradt 12 év alatt, k sebb nagyobb szünetek is állottak be, melyek kitesznek könnyen jó 4 évet.

Szándékos tevédek azt mondani, hogy a dalárda az alapítványi összegeken sátorot épített. Enge elmet kérek ezen sátorot a zenedének és dalárdának közös igazgatója Komlóssy Lajos és közös elnöke Komlóssy Imre urak építették. Tehát a zenede igazgatója és elnöke fordították azon pénzt oda, ahonnan több jövedelmet vártak — bizonyosan nem a dalárda, hanem a zenede részére — mintha takarékpénztárilag kezeltették volna azt. Es hogy a sátor nincsen többé, az bizonyos, hanem, hogy miért nincs? arra már én nem tudnék felelni, ha csak a hatóság nem, a mely elbontatta. De meg a zenede megboldogult igazgatója Komlóssy Lajos tartott olyan dalestélyeket is, a hol a kiadás többre ment 200 frtmál a bevétel pedig 4 mond négy forint volt. — Hát az ilyen defizitot vajjon miből kellett volna fedezni.

Mindenesetre naiv állítás azt mondani, hogy a dalárda még fűtést is kapott a zenedétől. Soha mig a dalárda ott volt nem látott ott senki egy darab fát sem; és ha csak a dalárok zeseiből előkerült papírral nem fűtöttek, ott ugyan a zenede gondoskodott.

* A zenede jubileumára való tekintetből készleltük. Szerk.

halt, általam megöletve, ha sietsz, az x — utca — számú házban összeszurkált holt testét megleled. Üdvözlöm erényes nődét!

Sirig ellenséged Champion Albert. A bérkocsin atyám lakása elé hajtatott s ott felcsengteté a kapust, meghagyta, hogy ezt az összehajtott levelet azonnal adja át Lengyel urnak, s ha alszik is, költsek fel.

A kapus csakugyan át is adta, s atyám elolvassa azt, iszonyu izgalommal öltözött fel, s midőn kocsija elől áttárgyalva hajtatott a kijelölt hely fele, utközben néhány rendőrt véve magához.

Igy kerészt ő fel engem. En a sebemben soká feküdtem, de szerencsésen kiépültem.

Ez a sebhelyem története. — Ugy-e, érdekes kis historia? — Nagyon is: — mondám, — de ha nem venné ön szerénytelenségnek kéréstem, hogy az egész családi ügyekkel megösmertette?

— Megigértém, s mig vendégünk less ön, el is fogom beszélni.

En mig a fővárosban voltam, állandó vendége lettem a Lengyel családnak, s midőn ügyeimet elvégeztem, igazán, mint régi jó barát váltam el tőlük.

Endre megtartotta szavát, s megösmertett családjá multjával.

Regényünk itt kezdődik, s hogy az elbeszélés sorrendjében hűek legyünk, átveszük az elbeszélést, s vissza keil térünk sok évvel előbbre.

(Foljt. kö.)

dása mellett bátran megfagyhattak volna valamennyien.

Ezt különben a volt karnagy Hitessy Lajos ur legjobban tudja, — talán nem feleltte meg el, hogy milyen keservesen megfázott az ujja a zongorán néha-néha. A mi tehát a fűtést és terem tisztántartását illeti, arról komolyan szó sem lehet.

Az egyezkedésről levén szó, ne méltóztassék elfeledni, hogy a zenede nem ingyen bocsátotta át a hangjegytárat, a dal egyeletnek hanem viszonzásul a daleylet is lemondott az általa beszerzett hangszerekről a zenede javára.

Hogy az újabb egyezkedésnél a zenede csak 123 frt 10 krt követelt volna a dalárdától, az már csak azért sem áll mert a dalárda 120 frtot ajánlott fel s bizony van a dalárda választmányában is annyi önerzet, hogy 3 frt 10 krt nem engedte volna kevényr törésre a dolgot. Tény azonban hogy e 123 f. 10 krt az igazgató ur részéről említtetett de azt is kijelentette egy részről, hogy a zenede választmánya azt kevesli, más részről pedig ő ez összeget minimumnak tekinti, a házmeisteri statiszticán alapuló összegből, illetve az óra mennyiségből leszámlíthatni semmit sem enged, ha pedig több óra vetetnek igénybe azt pótoltni kívánja a fizetésnél.

Az is szép dolog, hogy az ezután történeteken csak ugy simán áteszik a zenede választmánya s csak annyit mond, hogy a dalárda tulajdonságainak tartva a követelést, a zenede helyiséget minden további értesítés nélkül elhagyta.

Ne ide tegyük még a punktot tisztelt választmány, hanem előbb a dalárda elnöke és a zenede igazgatója, mint a két testület képviselője között lefolyt alkudozásokot és szó váltásokat tessék latra venni, mert ott minde-nik fel hivatalosan szerepelt; a mit mondott, e saját testülete nevében mondotta. Ez tette fel a koronát a zenede választmánya intenció-jára s hogy ezen intenció a dalárda eltávolítvá-lására munkál, az abból is látszik, mert a zenede választmánya nem csak nem reflectált az általam e párbeszédből elmondott kifejezések-re, de sőt ezt olvasva határozatilag ki mondta, hogy a „zenede ügybuzgó igazgatója kötelesség szerint járt el, s a választmány igazgatójának eljárását teljesen magáévá teszi.”

Hogy a dalárda hír nélkül hagyta volna el a zenede helyiséget, ez nem felel meg a valóságnak, s a zenede igazgatóságától megvártunk volna annyit, hogy ezen állítást világ-gá futni ne engedje. A dalárda elnöke Mák Endre és gazdája ifj. Tikos József meg-bóztak megjelentek a zenede igazgatójánál és elbádták a dalárda határozatát, kérve őt, hogy a végleges elszámolást tegye meg. Az igazgató ur kijelentette, hogy a dolgot tudomásul veszi, minthogy azonban el kellett utaznia, az elszámolással nem akarván senkit megbizni, azt majd haza jövelete után személyesen ejti meg.

No már hogy az igazgató ur a maga választmányával az ilyeneket közölni nem tartja szükségesnek, arról megint a dalárda nem tehet. Különböen én megengedem, hogy a jubiláris ünnepély gondolj közepette a zenedei igazgató ur ily kisebbszertű dolgokra nem emlékezhetett.

Még csak arra vagyok bátor némi megjegyzést tenni, hogy a daleylet mint testület a zenede jubileumán nem óhajt közreműködni. Itt kötelezettségről szó sem lehet, hiszen mikor a dalárda az erre vonatkozó felhívást kapta, már az új helyiségben volt tehát mindennemű kötelezettség vagy szeződéses egyesség már megszűnt létezni, s a megtörtént dolgok után azt hiszem, bármely testület is így cselekedett volna; mert ime a zenede választmánya nem hogy helytelenítette volna az igazgató eljárását, de sőt azt magáévá tette s mindenekben helyeselte; — no már ha helyeselte azt, hogy a dalárda onnan kiutasította, mi ezimen kíván hát ilyen szolgálatot attól? Egyébiránt különösen hangzik a zenede részéről e kijelentés, én ugy tudom, hogy e választmányának tagjai Márton Imre, Stejnacker Sándor és Hitessy Lajos urak is, a kik közzül különösen az első helyen nevezett, hogy minő buzgóságot tanusított a dalárda körül, azt megmutatta az országos kiállítások budapesti szereplésünkénél, megmutatta a pécsi dalár ünnepély körüli érdeklődésével annyira, hogy még külön értesülést is szerzett eredményüntről.

Különböen is a dalárda már, hogy így fejezzem ki, az ország színe előtt többször jubilált, megmutatta, mire haladt; hadd mutassa meg most a zenede is a város közönsége előtt, hogy mire képes önjerejéből. Mi szivesen óhajtuk, hogy a közönségnek itélete olyan kedvező legyen reá nézve, mint volt az ország itélete a debreczeni daleylettel szemben. De hogy a daleylet nem tiltotta meg meg tagjai közül senkinek a zenede jubileumán való részvételt, bizonyítja azon körülmény, hogy ott daleyleti tag is közreműködött, de hogy arra több nem vállalkozott, arról megint nem tehet senki.

Egy dalárda egyleti tag

HELYI HIREK.

* Közigazgatási bizottság Hajdumegyé közigazgatási bizottsága tegnapi tartotta rendes havi ülést. Az alispáni jelentés szerint a megye területén 5 lopási eset fordult elő. Általában a közbiztonsági viszonyok jóknak mondhatók. Tüzeset 11 jelentetett be. A hasznos házi állatok egészségi állapota jóknak mondható. Újabb fegyelmi vizsgálat rendeltetett el Szekeres Bálint józsa körjegyző

ellen s Sallay József Hadház városi irnok ellen. Közigazgatási ügy beérkezett nov. havában 951 db, ebből elintéztetett 804 db, — közigazgatási bizottság ügy beérkezett 182 db, ebből elintéztetett nyert 119 db. A házipénztár bevétele volt készpénzben 46140 frt 70 kr, — kiadásai 44704 frt 52 kr, — így a maradvány 1436 frt 18 kr. — A tisztii főorvos jelentése szerint tiszta derült nap volt nov folyamán 13, borongós 8, ködös 7, esett 7, havazott 1 napon összesen 34 m. m. csapadék. A hőmérő + 21 C° és — 6 C° közt ingadozott, a hónap közep hőmérséke + 6.77 C° volt. Az egészségi állapot általában javultnak nevezhető. A heveny fertőző kórok közül a vörheny uralkodott. Elhalt 340 egyén, született 519 gyermek, így a szaporodás 179 főnyi. Rendkívüli haláleset 8 jelentetett be. — A kir. adó felügyelő jelentése szerint egyenes adó címén befolyt 164,039 frt 85 1/2 kr, — 6897 frt 39 krral több a megelőző év hason havinál. Hadmentességi díj címén befolyt 8021 frt, 1310 frttal kevesebb a megelőző év hasonhavinál. A kir. tanfelügyelő jelentése szerint ismétlés is kola nem volt Nádudvaron és H. Hadházon. Az iskolázatási állapot jeles volt Földesen, Kabán, Püspök-Ladányon, Mike-Pércsen, Szovátton Jó volt: Szoboszlón, Tetélen. Kielejítő volt: Csegén, Hadházon, Tégláson, Nádudvaron és Nánáson. A többi városok és községek előjárói nem küldötték be tanügyi jelentéseiket. A kir. főmérnök jelentése szerint a Kaba-tetőlen-földes-saipi megyei ut építése a mult hóban befejeztetett, felülvizsgáltatva a válaokozótól átvétetett. Közmunka váltás címén befolyt 16859 frt 2 kr. A kir. ügyész jelentése szerint a h. bősörményi fiók-fogházban nov. hó végén fogva volt 19 férfi és 6 nő. A fűttelepen rendtelenséget elkövetett rabok a központba szaszállítottak s figyelmeleg megbüntettettek. A letartoztatottak a kosár-kötés nemes művészetében gyakorolták magukat.

* Színház Tegnapi este — csekély számú közönség előtt — Vidor Pálnak értékelték népszimnűve: „A veresapka” adatott. Hogy miért kell az ilyen darabokat a feledés homályából előrúntani: azt nem értjük, — így nem is csodáljuk, hogy ilyen darabok levén a musoron, a közönségnek színházlátogató kedve újabb megcsappant. Érdekesebb műsort kérünk, akkor lesz közönség is. Az előadás különben a legjobbak közé tartozott; Ellinger Ilona mint Juczika, bájos volt és kedves László mint kedves öreg Ambrusné, Hadai (leszámitva egy helyen a zenekarral való nézet-eltérés), Molnár László (János), Püspöki (Ambrus) igen dicserésen járultak a sikerült összejáratokhoz. Nem feledve persze Rónaszékyt sem, kinek eszméiágya sok derűtséget okozott. Holnap a „Magyar plébános” cz. énekes életrajzát, csütörtökön pedig a „Szabónok elrablása” cz. mulattató vígjáték kerül színre. Pénteken, szombaton és vasárnap a „Nebántsvirág” cz. újdonság, hétfőn a „Töltéleány”, kedden pedig ismét a „Nebántsvirág” adatik. Szerdára és csütörtökre a színházi szabó-műhelybe 4—5 szabó-seged kerestetik. Ajánkozni lehet Valentin igazgatótál.

* A deb. felolvasó kör f. hó 14. tartandó estélyén Medgyaszay Evelin kisasszony olvassa fel Gáspár Imre „Veszendő lelkek” című művét. Utána Mátray Lajos ur olvassa fel „Balaton füredi bálban” című művét. Jegyek Gölt N. ur gyógytárban adattak ki. Dr. Kenyész. — A közérdeklődés jele, hogy ma délig minden képzelhető jegy elkel.

* A postatakarék pénztárak Debreczen vidékén. A „Postatakarék-pénztári Közlöny” decemberi számához van mellékelve a közmunka és közlekedésügyi miniszter jelentése a m. kir. Postatakarék-pénztár 1886. évi működéséről és eredményéről. E jelentés szerint Hajdumegyében 16 posta takarékpénztár állott fenn; a betevők száma és a betett összeg az egy debreczeni főposta hivatalnál levő pénztár kivéve mindentűt kevés volt; a betevők száma Debreczen 3—52 között, a betett összeg pedig 21—683 frt. között váltakozott. A debreczeni főpostánál az év végén volt a betevők száma 193,3834 frt betett összeggel; pterfeai postánál 26,261 frttal, a debreczeni vaspályánál 5,124 frttal; B-Ujvárosban 20,138 frttal, Csegén 12,98 frttal, Egyeken 15,291 frttal, Hadházon 16,194 frttal, Bősörményben 52,683 frttal, Dorogon 15,355 frttal; Nánáson 3,650 frttal, Kabán 18,489 frttal, Nádudvaron 14,470 frttal, P. Ladányon 43,793 frttal, Szoboszlón 29,437 frttal, Tetétlen 4,21 frttal, V.-Pércsen 12,160 frttal.

* Halálozások. Decz. hó 4 től, decz. hó 10-ig meghaltak városunkban: Knoll Pál, 8 hó r. kath. gégegyész, — Hodos? ref. halvaszultott fiu, — Bakóczy András, 74 é. ref. tudógümökör, — Sajerli Mária, 12 é. r. kath. tudógümökör, — Sarkadi Gábor, 52 é. ref. tudóvész, — Szóke István, 15 hó ref. béhurut, — Piribauer Alajos, 1 é. r. kath. agylob, — Rád Jozefu, 15 é. zsidó, hasi hagymáz, Kapusi? ref. halvaszultott fiu, — Mezei Zsuzsanna, 16 h. ref. tudóhurut, — Nagy? halvaszultott leány, — Seprenyi Imre, 30 é. ref. tudógümökör, — Pollacsek Mária, 10 é. zsidó vörheny, — Fehér? ref. keresztetlen leány, gyilkosság, — Juhász József, 78 é. ref. tudólob, — Kása Albert 39 é. r. kath. tudógümökör, — özv. Mezei Andrásné, 78 éves ref. tudólob, — özv. Petó István, 74 é. ref. agylob, — Varga Mária, 14 é. ref. tudólob, — Péter Antal, 1 hó, ref. veleszű-

letett gyengesség. — Balogh Eszter, 1 h. ref. gorsók. — Tóth Balint, 66 é. ref. májlob, 14-dik napján d. u. 3 óraker iskolaszéki ülés tartatik. Tárgy: folyó ügyek.

* Egyház A debreczeni ref. egyház pénztári hivatalában 1887-ik évi decz. hó 14-dik napján d. u. 3 óraker iskolaszéki ülés tartatik. Tárgy: folyó ügyek.

* Gazdászalmi meghívó. A debreczeni gazdasági tanintézet halgatói által 1888 január hó 14-én, az „Arany Bika” díszteremben, segélyező egyletük javára tartandó gazdasz bálra. Fráter Akos, elnök, Fráter Béla, alelnök. Leherczky Béla jegyző. Zsoldos Elek, pénztárnok. Gerébly Gyula, előnök. Beke József, Borbély Ferencz, Bölönyi Imre, Brunner Károly, Farkas Gábor, ifj. Farkas Gábor, Fekete Jenő, Fűrér Géza, Gajdácsy Jenő, Kozelka Endre, Kuczka Emil, Medveczky Ferencz, Mészáros Antal, Mihályi Zoltán, Ráthonyi Endre, Schuk Gyula, Szegedy Antal, Szele Ambró, Tüdös Antal, Veres Miklós, Zankó Béla a bizottsági tagok. — Belépti-jegy személyenként 2 frt. Pályoly-jegy 4 frt. A pályolyba lépőknek személy jeggyel is el kell látva lenniök. Pályolyra előjegyezhetni Zádor Lajos ur üzletében. — Személyjegyek válthatók S epessy Antal, Schwarz M. Benő, Zádor Lajos és Gyenes La os urak útj letében, s a bál estélyen a pénztárnál. A segélyező-egylet javára teendő felülfizetések közzönnettel fogadva hrlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté 9 óraker.

* Jótékony cselekedetek. Nehai Kőröczy Imre volt magyarádai kanonok, a ki valamikor Kossuth ellenében is fel lépett követnek, a nagyváradi szegényalap javára majd ezer forintot hagyott. A hagyományt perrel támadták meg, mely a minap dől el. E szerint 950 frt körül jutott a jftenti alapra.

* Szállítók figyelmébe. — A budapest-pécsi vasút részvénytársaság igazgatósága az 1888 évben szükségelt keményfa léleptiményi anyagok szállítási ajánlati tárgyalás útján óhajtván biztosítani, e czélel nyilvános pályázatot hirdetett. — Midőn erre az érdeklődők figyelmét felhívjuk, felemlítjük egyszerűsind, hogy az ajánlatok beadásának határideje f. é. decz. 31-ikének d. e. 12 órájára van kitűzve, s hogy a szállítást jövő 1888 év márczius hó végéig kell teljesíteni. A szükségleti kimutatás a kereskedelmi és iparkamara hivatalában megtekinthető. Debreczen, 1887. decz. 12. A kereskedelmi és iparkamara.

* Iparosok és gyárosok figyelmébe. A m. kir. államvasutak díszgyári vasgyára a jövő évben szükségelendő víz mentes takaró ponyvák és gépszák szállítási pályázatot hirdetett, az idevonatkozó ajánlatok beadására — 1888. január 5-ik napját tűzve ki. — Midőn erre az érdekelte iparosok és gyárosok figyelmét felhívjuk, felemlítjük, egyttal, hogy az említett pályázati hirdetmény a kereskedelmi és iparkamara hivatalában, a hivatalos órák alatt megtekinthető. Debreczen, 1887. decz. 12. A kereskedelmi és iparkamara.

* Iparosok figyelmébe. — A m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége a n. váradi táptálatöltő részére 1888 évben szükségelendő fosav, horganyozott jelző szeg és horganyhulladék szállításának biztosítására pályázatot hirdetett, s az idevonatkozó ajánlatok beadására határidőül 1888 január 10-ik napját tűzte ki. Midőn erre az érdekelte iparosok figyelmét felhívjuk, egyszerűsind felemlítjük, hogy a pályázati feltételeket tartalmazó szükségleti jegyzék a kereskedelmi és iparkamara hivatalában, a hivatalos órák alatt megtekinthető. Debreczen, 1887. decz. 12. A kereskedelmi és iparkamara.

* Az időjárásról hivatalos heti jelentése a budapesti központi időjelző állomásnak 1887. decz. 10-én. Európában a közelebb mult heten, eleinte a szárazabb és hidegebb nagy légnomás délkelet felé kiterjedt a kontinens közep nagyrészt, de északnyugat felől jött nedvesebb és melegebb depressziók által onnan kelet- és délnyugat felé leszorított. Ezért volt az idő Közép-Európában a hét elején csendesebb, szárazabb s részben hidegebb, később pedig e hét folytán csapadékkal változó kissé szelesebb s részben enyhébb. A szelek főleg a hét utófelében az északi és keleti tengeren voltak viharosabbak. A hőmérséklet Angliában fagypontra felül enyhe, Oroszországban a hét végével hidegebb, Közép-Európában pedig fagypontra körül enyhe lett. Hazánkban eleinte nagy legnyomás, később részben depresszió alatt, északnyugotias és nyugotias szeleknek delkeletiesekkel váltakozása mellett, az idő a hét elején csendesebb szárazabb, részben ködös, az éjjel agyos volt, utána pedig csapadékokkal, a kárpátok vonalában hoval is váltakozó, kissé szelesebb és enyhébb lett. Az időjárás tényezők jelen állásában a jövő hetre ennek elején csapadékokkal változó, enyhe, kissé szelesebb időt várhatni, mely után csendesebb szárazabb s több nyire éjjeli fagygyal hidegebb lesz.

* Kávéház megnyitása. A csapó utcazi „Nemzeti” kávéházat Lichtman József főpinczért vette át aki e téren kellő elismerést szerzett már számos helyen működésével s azt csinosan rendezte be. Megnyitása vasárnap lesz. Ajánljuk lapunk mai számában foglalt felhívását olvasóink figyelmébe.

* A lapunk mai számában foglalt Várady Kálmán és társa hirdetésére felhívjuk olvasóink b. figyelmét.

Csokónai emlékezete. — P. anyertes m. itra: TÓTH JÓZSEF. —

Virasztó esend ül pusztá sírokon, A hervadó lomb búsan hull alá; Sötét a hantok gyász világa künn, Komor leplevel éj borúlva rá . . . De ime ott egy régi sir fölött Kilobbanó fény dús világa gyúl; S mint búsi viharok gerjedő szele Zendül a dal . . . s mozdúl a hant alul

Mozdúl a sir, s kit titkos méhe rejt, A költő rája égi fénybe lép. A Múzsák ajkán itasult öröm Viharra kelve szárnyal messze, szét. Megfújnak a vénhedett idők, Agg homlokukra dicsfényt ül s ragyog Dalolj Vitéz, te! — s hajnal bitorát Öltsetek föl ti roskadt századok.

Dalolj e népek bölcső álmait Varázsold vissza lelkes hurok! Hadd tomboljon a hadverő magyar Alpár síkján, riadó harczokon! Dalold el azt az elfeledt regét, Miként egykor tán lelkeidben szöved: Rengesse újra Bóma m. tereim Had-isten kardja Áttilánk övét.

Hadd csendüljön föl forró bordalod Mámor tüzében izzó akjaddon; Temesd el elted üző gondjait Ha pályád zordon, reneteg vadon. Csikó bős kula csba láng hevű bort, A melybe szív s agy égve összeforr! Tépd szét a győtrő kérdés lánczait, Ha fogva tart a kínok jöttökör.

Elő a bort, a gyöngyöző pohárt! Arany levébe fojtsd szerelmedet . . Talán a mámor ringó karjain A csalfa lányka szivét fölleled . . Csábító ajka hüseget fogad; S kaczagva — hajh! — szivedre rá tapod; Ha csordultig már sziveden a bú: Tihany bércezenek sird el bánatod!

Dalolj Vitéz! — néped néz itt read! Dalod villámként hó szivünkbe csap. A rút közöny fagy — kőrgét széttró A szaba dság; e lángsugárú nap! Szent lelkesültég ég a sziveken, S a felejtések éjt áttöré; A költő él, s honnan számúzve volt, A hir örök hazája már öv é!

Dicső a költő lelke szárnyal Ha mérhetetlen csillagokra hág, Ha érdemekben nem meddó a kor, Ha van ki hallja lelkesült dalát! . . De ő, ki tépve szive hurjait Süket világnak enekelt, dalolt: Gazdag lelkének drág kincse közt Örült kezekkel óh mint dült, rabolt.

De vissza multunk siri árnyai! Feloldva már az átok, mely nyomott. A hála fonja szivünket körül, Miként repkény a százados romot . . A költő ajkán fölíró panaszt Elaltatá az érdemtelit babér, Derű mosolyg a szétfoszó borun Horá lelkének fénylő szárnya ér.

Se föld, hol ajka ihletése szólt, Szentebb, hogy áldva néz onnan le ránk. Jöhettek dúló terhes századok Nevét dalát nem, nem felejtj szánk! Nem törpe emlék, mely megörzi azt, — Hisz az hazudni annyiszor szokott! Emeltünk néked, az leend örök! Lelkünkben égő, fénylő oszlopot.

Hazánk s a külföld. — Literátury Ödön állapota egyre aggasztóbbra fordul. A mult éjert rendkívül nyugtalanul töltötte és láza egyre tart. Ereje végkép fogyóban van s az orvosok tartanak a teljes kimerüléstől. — Neje és Degré Alajos egyre ott vannak mellette a kórházban. — Délután 2 óraker volt értesülés szerint az orvosok már lemondottak a betegről. — A katasztrófa bekövetkezése már rövid időre várható.

Inkább fizetnek. A brassói evangélikus presbitérium legutóbb — tartott ülésein felolvasták a magyar czimzésű levelek portómentessége ügyében kiadott miniszteri leiratot. A presbitérium elhatározta, hogy inkább tovább is portót fizet, semhogy a leveleket magyarul czimzeze. Ennek a dacznak csak a kincstár veszi hasznát.

Muzsák. — A Petőfitársaság vasárnapi ülésén Dóczy Lajos Schiller Harangöntés czimű költeményének becesse fordításával tartotta zajos tetszés mellett székfoglalóját. Utána id. Ábrányi Kornél, a magyar zenéről itthon és külföldön czimmel érkezett, joggal panaszolván fel, hogy a magyar zenét majd mindenütt jobban becsülik, mint itthon és óhajja, hogy a hazai hangversenyekről a magyar zeneköltészet kiváló darabjai ne hiányozzanak. — Végül László Mihály A negyedik korszak czimmel elbeszélést olvasott föl, mely után zárt ülés következett.

* A főiskola Csokónai-ünnepélyén szavalt: Kövendi Dénes.

Törvénytörések. — Uj királyi tábla bírák. A hivatalos lap közli, hogy a király Gruber Gusztáv szigetvári járásbíró, Káplány Géza erzsébetvárosi, Karsa László budapesti törvénytörési bírákat és Juhász Mihály gyakorló ügyvédet és a kassai ügyvédi kamara elnökét a budapesti kir. itelő táblákhoz bírákká nevezte ki.

Apró cseprő. Mit ér a férfi? Beperelelték a cigányt, Elment vele a tárgyalásra a felesége is és folyton bele-bele beszélt a — férje nygébe. A bíró nem győzte figyelmeztetni a — szőzaporá aszó yt, hogy ő nem lévén bei dézve, hanem a férje, nem is ő neki, hanem a férjének kell felelni a hozzá intézett kérdésekre. — Hisen, szól erre a cigányasszony, igazs, igazs, hanem hát mit ír ott a férfi, a hol beslini kell?

magához tért: körülé éj, Lelkében vad, lázongó szenvedély; Hajéktalan volt, cözhijas, beteg. Sivár, mint a hősöprő fergeteg, — Azét meghalni vágya mégse támadt, Nem ment bolondul neki a Dunának! Se vissza nem fordult, véres nyomokkal Bosszulni meg, mit el nem ére joggal. . . De fölkel . . . talpra állt. Sebét bekötvé, Az ősi háztól búcsút vett örökre: Szellős ruhában, elhagyottan, árván, Keresztül vágott a vak éj homályán, S nem nézve hátra, nem látva előre Csüggnéni egyetlen percig se dőre, Mert éri erejét duzzadni bőven, S bizalma meg nem ing e dus erőben. . . Hadd lengjenek a szélben fűrtői: Ki a világba! . . . élni, küzdeni! Rudnyánszky Gyula: „Jézus.”

A gyermekek legtöbb, legnagyobb és leg tisztább örömei azok, mik a vallásosságból származnak.

Bührlén. — A korszellem legnagyobb rombolásai közt tartozik a színtelen javítás.

Chateaubriand. — Isten és az emberi lélek közt sok hasonlatosság van — Isten betölti az egész mindenséget s a lélek az emberi testet, Isten fen tartja a mindenséget s a lélek az emberi testet; Isten lát és láthatatlan, Isten tisztá lény, hasonlat az emberi lélek is — az Isten képe és hasonlatossága.

A vaj és szaliczil. Ambar az elemi szerekek antiszeptikus szeekkel való konzerválása alapos bizalmatlanságot keltett s Franciaországban a szaliczilsavnak e czéla való használatát határozottan megiltották még sem hagyhatjuk figyelmen kívül azokat a kísérleteket, melyeket Priere Grosfils Verviersben végeztetett, s a moniteur — Industriellen ismertetett. Grosfils 1 kilo vaj ba 1 gr. szaliczilsavat kevert s a vaj nehany hét alatt elromlott Ugy ta. alta, hogy a szaliczilsav azért vesztette el hatását, mert — jegezesedett, s hogy a tejsav a jegezesedést megakadályozza. További kísérleteinél sokkal kevesebb szaliczilsavat kevert a vajba, melyet 98 rész víz, 2 rész tejsav és 0.002 rész szaliczilsavban áztatott. Ez a folyadék a vaját, a litólag bármily hosszú időre megóvja az elromlástól. Minthogy ennyi tejsavtól, a mennyit Grosfils használt, a vaj savanyu, azt ajánlja, hogy a vaját, vizzel, legjobb melegített vizzel, mossák meg, melybe kevés szonavas natron teendő, hogy a kasein koagulációja megakadályoztassék. — A mosás nemcsak a tejsavat és izet, hanem a szaliczilsavnak jelentékeny részét is eltávolítja.

Karácsonyfa. Friss szilva a karácsonyfa. Szép piros almát minden karácsonfan láthatni, de friss szilvát nem. A mult őszszel nehány bősájú üveget megtölttem a fáról szedett friss erett szilvával, jól bedugasztaltam s 1/2 méter mélyen a földé ástam. Midőn az üvegeket decz. 24 én a földből kivettem, a szilva oly szép volt, mintha akkor szedtem volna le a fáról. A karácsonyfa aggatott szilva még újvekor is egészen friss volt. — Zöldágak meg aranyozása s megeztőzése. Az ehhez szükséges bronzot minden festek kereskedésben megvehetjük ára nem igen drága s egy adag évekig elég. A meg aranyozandó ágat higgyenge gummiarabikumba mártjuk s miután minden fölösleges gummit lerázunk róla, a bronchea mártjuk és lassan megszáritjuk. Finom levelű növények, páfrányok, mohok, myrtusuz ily módon bebronzoztatván, más virágok közt a hatást jelentékenyen fokozzák s a mesterséges virágoktól meg nem különböztethetők.

Debr. Színház. Holnap szerdán 1887. deczember 14-én: EGY MAGYAR PLÉBÁNOS. Eredeti énekes életkép. Felelős szerkesztő Gáspár Imre Kiadó Kutasi Imre

Különlegességek! a legújabb s legizléstesebb ékszerkekből s a legjobb minőségű zseborákból a karácsonyi ünnepek alkalmával a legdusabb választékban érkeztek raktáramra. Mit is azon kéréssel van szerencsém a n. é. közönség becesse tudomására juttatni: hogy üzletemet, ez újdonságok megtekintése czéljából becesse látogatásával szerencséslesse. Kiváló tisztelettel, Lőfkovits Arthur és Társa, órá s ékszerész. Debreczen, főpiacz, a főposta mellett.

Kávéház megnyitás. Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására juttatni, hogy a csapó utcán lévő Nemzeti kávéházat átvettém és azt a mai kor igényeinek megfelelőleg újonnan rendeztem be. Midőn a n. é. közönség becesse pártfogását kérem, ajánlom magam szives figyelmökbe, mint olyan, a ki e téren Debreczenben és a vidéken is kellő elismerést szerzett. Üzletemben a legkitünőbb francia pezsgők, boroktól le a közönségesig és különféle kávéházi italok állanak vendégeim rendelkezésére pontos kiszolgálás mellett. Kárem a n. é. közönség, hogy ugy a vasárnapi megnyitáson mint továbbra is kitüntető bizalmával megtisztelni sziveskedjék. Maradtam tisztelettel, Lichtmann József, kávész.

A legtisztább gyapjúból készült erős avatású és színtartó „BRASSÓI” posztó és gyapjuszövetek DEBRECZEN-ben valódi minőségben csakis BIEDERMANN E. és FIA posztókereskedőknél kaphatók, hol egyszerűsind a raktáron levő Brünni és Reichenbergi szövetek tetemesen leszállított árak mellett elárusítottak.

Igen alkalmas karácsonyi bevásárlási forrás. VÁRADY KÁLMÁN és TÁRSA Budapest, koronaherczeg-utca 6. ajánlják legjobb szabásu s saját készítményű férfi, ingeit gomblyukkal, vagy anélkül legdivatosabb nyakkendőket uri és női keztyűket, harisnyákat, vászons és vászonbatizt, valamint selyem zsebkendőit, gellérokat és kézelőket legújabb párisi divat szerint. Rendelmények felvétele eszközöltetik helyben Váradi Kálmán urnál „Bika” szállodában déli 12 óráig. Kivánatva a minták házhoz is vitetnek.

